

School Administration in the Learning Promotion of Digital-era Teachers

Narin Chumnandoo¹, and Saraphorn Charoensuk²

Educational Administration Program, Kanchanaburi Rajabhat University, Thailand

E-mail: narinchumnandoo@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8055-5388>

E-mail: hij11891@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-7839-7874>

Received 02/07/2024

Revised 10/07/2024

Accepted 12/08/2024

Abstract

Background and Aims: Through the provision of necessary resources, training, and support for integrating technology into the classroom, school administration plays a critical role in supporting the learning of teachers in the digital age. A collaborative atmosphere that supports ongoing professional development and cutting-edge teaching techniques is another benefit of effective administration. Thus, this article presents the school administration in the learning promotion of digital-era teachers. This is an era where technology is an important part of daily life and impacts every aspect of learning. School administration must continually adapt to the changes that occur, and the teachers and students must have appropriate support to be able to use technology in learning appropriately and efficiently. School administration is in this era, so there are challenges, the administrator must therefore be alert and adapt to the times.

Methodology: This article is a documentary study and uses content analysis to analyze data.

Results: School administration that promotes teacher learning in the digital age in the form of the UL BEST Model is a model used in designing and developing learning in educational institutions. It focuses on creating a learning environment that supports the development of skills and knowledge suitable for students in today's era of rapid change with technology and social change. The main components of the UL BEST model include; 1) Understanding, 2) Learning, 3) Behavior, 4) Environment, 5) Support, 6) Teamwork & Working together, which is the school administration that promotes digital teacher learning by creating a modern learning environment that is appropriate for students in an era of rapid change with technology and social change. And focus on developing the skills necessary for adapting and preparing to work in different societies and situations in the future.

Conclusion: By creating a contemporary, encouraging, and collaborative learning environment, school administration that makes use of the UL BEST Model successfully supports digital teacher learning. This methodology provides educators and learners with the fundamental abilities and understanding required to prosper in the face of swift advancements in technology and society.

Keywords: School Administration; Teachers' Learning; Digital Era

การบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล

ณรินทร์ ชำนาญดู¹, สราพร เจริญสุข²

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ด้วยการจัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็น การฝึกอบรม และการสนับสนุนสำหรับการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับห้องเรียน ฝ่ายบริหารโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล บรรยากาศการทำงานร่วมกันที่สนับสนุนการพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและเทคนิคการสอนที่ล้ำสมัยเป็นข้อดีอีกประการหนึ่งของการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการศึกษาการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ซึ่งยุคที่เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวันและมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในทุกๆ ด้าน การบริหารสถานศึกษาต้องทำการปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ครูและนักเรียนต้องมีการสนับสนุนที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ การบริหารสถานศึกษาในยุคนี้จึงมีความท้าทาย ผู้บริหารจึงต้องมีการตื่นตัวปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัย

ระเบียบวิธี: บทความนี้เป็นการศึกษาเชิงสารคดีและใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษา: การบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ในรูปแบบ UL BEST Model เป็นแบบจำลองที่ใช้ในการออกแบบและพัฒนาการเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นที่การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะและความรู้ที่เหมาะสมต่อนักเรียนในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม องค์ประกอบหลักของ UL BEST โมเดลประกอบด้วย 1) ความเข้าใจ (Understanding) 2) การเรียนรู้ (Learning) 3) พฤติกรรม (Behavior) 4) สภาพแวดล้อม (Environment) 5) การสนับสนุน (Support) 6) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) & ทำงานร่วมกัน (Together) ซึ่งการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัลโดยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัยและเหมาะสมต่อนักเรียนในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับการปรับตัวและการเตรียมความพร้อมในการทำงานในสังคมและสถานการณ์ที่ต่างกันในอนาคต

สรุปผล: ด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ร่วมสมัย ให้กำลังใจ และทำงานร่วมกัน ฝ่ายบริหารโรงเรียนที่ใช้โมเดล UL BEST สนับสนุนการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัลได้สำเร็จ วิธีการนี้ช่วยให้นักการศึกษาและผู้เรียนมีความสามารถพื้นฐานและความเข้าใจที่จำเป็นในการประสบความสำเร็จเมื่อเผชิญกับความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในด้านเทคโนโลยีและสังคม

คำสำคัญ : การบริหารสถานศึกษา; การเรียนรู้ของครู; ยุคดิจิทัล;

บทนำ

การก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Era) เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเป็นไปอย่างก้าวกระโดด เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เกิดรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและมีผลกระทบต่อ การบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะยุคดิจิทัลเป็นยุคที่ทุกคนสามารถเข้าถึงอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่างๆที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็น ข่าวสาร ภาพหรือวิดีโอที่ส่งได้อย่างรวดเร็วทุกที่และทุกเวลา ดังนั้น ผู้บริหารการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนทัศนคติและแนวทางการบริหารของตนเองให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ยุคที่เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวันและมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ในทุกๆ ด้าน ซึ่ง เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2567) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีปัจจุบันและที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมากเมื่อเปรียบเทียบกับ การเปลี่ยนแปลงในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งมีผลกระทบต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนทัศนคติและแนวทางการบริหารของตนเองให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้สถานศึกษามีความทันสมัย สามารถบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ครูและนักเรียนต้องได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมเพื่อที่จะสามารถนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง (Napate, Maity & Priya, 2020) ผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ต้องให้ความสำคัญและนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการบริหารด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารกิจการนักเรียน เป็นต้น เพื่อให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาไปข้างหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการจัดการเรียนรู้ ที่ถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษา ผู้บริหาร จำเป็นต้องมีแนวทางการบริหารงานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู (Baglama & et al., 2022) โดยสร้างวัฒนธรรมการทำงานและสภาพแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ครูได้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างเหมาะสม ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจให้ครูได้นำความรู้และทักษะมาพัฒนา ผู้เรียนให้มีความพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ดังที่ จิตติมา วรณศรี(2564) ได้กล่าวไว้ ปัจจัยสำคัญในการปฏิรูปห้องเรียนและการจัดการเรียนรู้ คือ การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ตามความถนัดและความสนใจ โดยใช้สารสนเทศที่หลากหลาย การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ จึงต้องคำนึงถึงองค์ประกอบจำเป็นที่หลายหลาย ให้ครอบคลุมทั้งด้านทรัพยากรที่เป็นสิ่งของ ทรัพยากร 5 บุคคล และกระบวนการบริหารที่เหมาะสม โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องวิเคราะห์สภาพบริบทองค์กรของตนเองให้ชัดเจนก่อน และมองภาพแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้น เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายในการพัฒนาองค์กรให้เดินไปสู่ทิศทางที่ถูกต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง (จิตติมา วรณศรี,

2564) ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงบริบทการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนี้ จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกฝ่ายที่จำเป็นต้องตระหนัก และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ จึงจะสามารถใช้เทคโนโลยีที่มีให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อการบริหาร สถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียนในยุคดิจิทัล (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2560)

ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาเพื่อที่จะส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูได้นั้น ก็จำเป็นที่จะต้องอาศัยรูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพเข้ามาช่วย ซึ่งบทความนี้จะเสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล เพื่อให้สอดคล้องเหมาะสมกับนักบริหารในอนาคต

ยุคดิจิทัล คืออะไร

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล นับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันนั้น เกียรติศักดิ์ ลำพองชาติ (2563) ได้กล่าวถึง โลกมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่างๆ ออกมามากมาย ทั้งระบบคอมพิวเตอร์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้มนุษย์มีความสะดวกสบาย มากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ในแต่ละยุคสมัย ก็ได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยสามารถแบ่งวิวัฒนาการของการพัฒนาโลกยุคดิจิทัลเป็น 4 ยุค ดังนี้

1. Digital 1.0 ยุคของการเปิดโลกอินเทอร์เน็ต ถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนของพฤติกรรม การใช้ชีวิตของคนในสังคมก็ว่าได้ เพราะหลายสิ่งได้เริ่มปรับบทบาทให้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น มีการจัดทำเว็บไซต์ Website ของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลสารต่างๆ ผู้สาธารณะ สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ บนโลกได้สะดวกรวดเร็ว เปลี่ยนวิถีชีวิตจากโลกออฟไลน์เป็นโลกออนไลน์มากขึ้น ช่วยให้การดำเนินชีวิต รวมไปถึงกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจหรืออื่นๆ มีความสะดวกขึ้น

2. Digital 2.0 ยุคของโซเชียลมีเดีย เมื่ออินเทอร์เน็ตได้เข้ามาสู่สังคมเป็นวงกว้าง คนในสังคมได้มีการปรับตัวและให้การใช้งานอินเทอร์เน็ตเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันมากขึ้น มีการพัฒนาแอปพลิเคชันต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้สื่อสารส่งผลการผสมผสานผนวกเข้ากับการทำธุรกิจ อีกทั้งนักธุรกิจได้มีการมองว่า Social Media คือตัวเชื่อมต่อระหว่างธุรกิจและผู้บริโภค ช่วยให้ผู้บริโภค ได้เห็นและรู้จักแบรนด์รวมไปถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนออีกด้วย ทั้งนี้เครื่องมือโซเชียลมีเดียสามารถ เป็นอำนาจต่อรองของผู้บริโภคในการเลือกรับสินค้าและบริการ

3. Digital 3.0 ยุคแห่งข้อมูลและปัญญา เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริโภคในยุค Digital 2.0 และ 3.0 ส่งผลให้ข้อมูลต่างๆ มีมากขึ้น เกิดเป็นการขยายข้อมูลอย่างกว้างขวาง แพลตฟอร์มทางธุรกิจ แต่ละชนิดก็ได้มีการขยายออกไปเป็นมุมกว้าง และได้มีการนำข้อมูลเหล่านั้นมาปรับใช้กับธุรกิจมากขึ้น จากการประมวลวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนี้ Big data สามารถนำมาวิเคราะห์ต่อยอด คิดค้นและนำมาพัฒนาเป็น Application เพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้งาน ผ่านสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต เป็นต้น

4. Digital 4.0 ยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างครบครันและมี AI เข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น และคาดว่าจะมากขึ้นอีกในอนาคตอันใกล้ เทคโนโลยีในยุค Digital 1.0-3.0 เสมือนเป็นจุดเริ่มต้นและได้มีการพัฒนามาเรื่อยๆ เป็นการเพิ่มศักยภาพในการประดิษฐ์ของมนุษย์ เพื่อข้ามขีดจำกัดต่างๆ รวมถึงเป็นการสร้างสรรค์และพัฒนาสิ่งใหม่ หรือจะเรียกยุคนี้ว่า ยุค Machine to Machine เช่น เราสามารถเปิด-ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านของตัวเองโดยผ่านแอปพลิเคชัน เป็นต้น

ยุคดิจิทัลเป็นยุคที่เติบโตของเทคโนโลยีไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้งานแทนเครื่องมือที่ใช้ในอดีต และการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารถูกนำมาใช้เชื่อมโยงเครื่องคอมพิวเตอร์เข้าสู่ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่เชื่อมโยงข้อมูลรอบโลกอย่างรวดเร็วและไม่มีขีดจำกัด และมีการพัฒนาแอปพลิเคชันใหม่ในหลากหลายรูปแบบเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงานด้วยความสะดวกสบาย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

การศึกษาในยุคดิจิทัล

การศึกษาในยุคดิจิทัลเกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในวิธีการเรียนรู้และการสอน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการสอนและการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญมากขึ้น นักเรียนและนักศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลและแหล่งความรู้ได้ง่ายขึ้นผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การใช้แอปพลิเคชันการศึกษา การใช้แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์หรือการใช้เครื่องมือการสื่อสารและการทำงานร่วมกันออนไลน์ เป็นต้น การศึกษาในยุคดิจิทัลยังส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบอัตโนมัติ (self-directed learning) และการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการทำงานและชีวิตอย่างยั่งยืนในโลกปัจจุบันและอนาคต

สถาบันอุทยานการเรียนรู้ (2567) เสนอแนวคิดที่ว่าเมื่อเราเรียนรู้จากที่ไหนก็ได้ แหล่งความรู้มีอยู่ทั่วไปอย่างหลากหลายพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้และใช้ชีวิตของคนที่เปลี่ยนไปในยุคนี้ก็เกิดขึ้น 10 เทรนด์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ได้แก่

1. พฤติกรรมการเรียนรู้ของคนเปลี่ยนไป ความรู้ใหม่ๆ มากมายนอกห้องเรียน ทำให้ผู้คนในยุคนี้แสวงหาความรู้ใหม่ๆอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการพัฒนาทางด้านดิจิทัล ยิ่งทำให้ผู้คนเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตแทบตลอดเวลา มีแพลตฟอร์มการเรียนรู้ใหม่ๆ มากมายให้ได้เสริมทักษะพัฒนาตนเอง โลกดิจิทัลจึงเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ในปัจจุบันอย่างปฏิเสธไม่ได้

2. ระบบการศึกษาและการเรียนรู้ปรับตัว ความรู้ในทุกวันนี้มีมากมายและแสวงหาได้ง่ายขึ้น การเรียนรู้ในยุคนี้จึงไม่ใช่การเรียนเพื่อท่องจำ แต่เป็นเรียนเพื่อรู้และรู้เพื่อนำไปใช้ได้ และการส่งเสริมให้มีทักษะ “ความสามารถที่จะเรียนรู้ตลอดชีวิต” เพื่อที่จะได้มีความสนใจในการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ด้วยตนเอง สถาบันการศึกษาหลายแห่งจึงมีการปรับหลักสูตร วิธีการสอนที่เน้นไปที่การเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้ได้จริงบูรณาการสาขาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน เป็นต้น

3. ความนิยมการเรียนรู้ระบบมีมากขึ้น ปัจจุบัน ผู้คนมองหารูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้รวดเร็ว เลือกเรียนสิ่งที่ตนเองสนใจได้ทันที ระบบการเรียนรู้ทางออนไลน์จึงเข้ามามีบทบาทมากขึ้นที่ทำให้สามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามที่ตนเองสนใจภายใต้เวลา สถานที่ตามที่ตนเองสะดวก

4. เกิดนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ยุคแห่งการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้สามารถตอบสนองรองรับการใช้งานอย่างเหมาะสม เอื้อให้คนทุกวัยเข้าถึงข้อมูลสะดวก เช่น แพลตฟอร์มรูปแบบต่างๆ แอปพลิเคชัน คลิปวิดีโอ e-book ฯลฯ ข้อมูลเหล่านี้จำเป็นต้องมีระบบจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งผู้เรียนก็ต้องมีทักษะคัดกรองเลือกใช้ให้เหมาะสม

5. ภาคธุรกิจและเอกชนร่วมพัฒนา ปัจจุบันภาคธุรกิจเข้ามามีบทบาทในการร่วมพัฒนาคน พัฒนาศักยภาพของตน เช่น การเปิดสถาบันการเรียนรู้และพัฒนาทักษะให้ตรงกับความต้องการของธุรกิจ เน้นการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สัมผัสและเรียนรู้กับรูปแบบการทำงานจริง

6. ปรับตัวของแต่ละสายอาชีพ คนในยุคนี้จำเป็นต้องปรับตัวและพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ ทั้งในแง่การทำงานและการใช้ชีวิต ไม่ว่าจะเป็นภาคธุรกิจ ครูอาจารย์ ผู้ประกอบการ ฯลฯ เพื่อรับมือและเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดอย่างรวดเร็ว

7. อาชีพเฉพาะทาง ทุกวันนี้เข้าถึงความรู้ได้รวดเร็วและง่าย แหล่งความรู้มีอยู่ทั่วไปหลากหลายที่ทำให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ทางอาชีพ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องต่างๆ สามารถนำเสนอองค์ความรู้ของตนเองผ่านช่องทางออนไลน์ได้ คนที่มีความสนใจเฉพาะด้านสามารถแสวงหาความรู้ได้ง่ายขึ้น ทำให้เกิดผู้เชี่ยวชาญและอาชีพเฉพาะทางเพิ่มขึ้น ความสนใจในเรื่องเดียวกันพัฒนาต่อยอดกลายเป็นอาชีพและสร้างรายได้ให้กับตนเอง

8. เกิดอาชีพใหม่ เกิดอาชีพใหม่ๆ เข้ามาตอบสนองความต้องการในตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สไตลิสต์ส่วนตัว บล็อกเกอร์ด้านต่างๆ นักการตลาดออนไลน์ ครูสอนภาษาทางออนไลน์ ฯลฯ นอกจากนั้นผู้ประกอบการรายย่อยยังสามารถเข้าสู่ตลาดได้ง่ายขึ้นจากแพลตฟอร์มออนไลน์ที่หลากหลายในปัจจุบัน

9. อยู่ที่ไหนก็ทำงานได้ คนยุคนี้เลือกอาชีพที่ใช้ของตนเอง เหมาะสมกับเป้าหมายและรูปแบบการใช้ชีวิตของตนเอง สามารถทำงานและหาความรู้ที่ไหนก็ได้บนโลกใบนี้ เช่น นักเขียน นักออกแบบ บล็อกเกอร์ ฯลฯ

10. การทำงานร่วมกับเทคโนโลยี/ปัญญาประดิษฐ์ (AI) เมื่อเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตมากขึ้น ทำให้การทำงานและเรียนรู้ในปัจจุบันเปลี่ยนไป การทำงานควบคู่กับ AI จึงเป็นสิ่งที่ทำควบคู่กันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น ช่วยลดค่าใช้จ่าย ระยะเวลา และความผิดพลาดในการทำงาน คนทำงานจึงต้องปรับตัวและเรียนรู้เพิ่มทักษะรอบด้านให้หลากหลายเพื่อทำงานร่วมกับ AI ได้อย่างดีขึ้นและสามารถต่อยอดทำงานด้านอื่นในส่วนที่ AI มาแทนที่ด้วย

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความสำคัญมากเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในเทคโนโลยีและวัฒนธรรมดิจิทัล ซึ่งมีผลกระทบต่อการเรียนรู้และการสอนในสถานศึกษา บทบาทหลักของผู้บริหารคือการนำเสนอและการบริหารจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการศึกษา เพื่อสนับสนุนกระบวนการการเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอน การจัดการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเป็นมิตรต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการสร้างและสนับสนุนวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมนวัตกรรมการทำงานร่วมกับครูและบุคลากรในการพัฒนาทักษะดิจิทัล และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้แบบเชื่อมโยงในสถานศึกษา สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกโดยเฉพาะสังคมแห่งการเรียนรู้ในยุคของเทคโนโลยีในการเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน ผู้บริหารจะต้องแสดงบทบาทอย่างเต็มที่และใช้กลยุทธ์ และเทคนิคการบริหารระดับสูงจึงจะสามารถนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จ (ศศิธรดา แพงไทย, 2559)

สรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ประกอบด้วยหลายด้าน เช่น บทบาทในฐานะผู้นำทางวิชาการ บทบาทในฐานะผู้รักษาระเบียบวินัย บทบาทในการประเมิน บทบาทในการทบทวนนโยบาย บทบาทในการบริหารหลักสูตรและการสอน บทบาทในการกำหนดตารางการทำงาน บทบาทในการสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ บทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากร บทบาทในการประชาสัมพันธ์ บทบาทในการประสานสัมพันธ์กับชุมชน และบทบาทในการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้ผู้อื่นเรียนรู้ด้วยการทำงานอย่างมีอาชีพและมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง

บทบาทของครูยุคดิจิทัล

การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากครูมีบทบาทที่สำคัญในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและน่าสนใจมากขึ้น บทบาทของครู คือการสร้างและนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ที่น่าสนใจและเข้าใจง่าย การใช้เทคโนโลยีในการสร้างกิจกรรมและการสนับสนุนการเรียนรู้ที่ปรับใช้ตามความต้องการและสิ่งที่นักเรียนสนใจ นอกจากนี้ยังเป็นผู้ให้คำแนะนำและสนับสนุนในการใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน โดยให้คำแนะนำในการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลและแหล่งข้อมูลออนไลน์ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ พัฒนาทักษะของนักเรียนให้มีคุณภาพเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันและอนาคต

บทบาทใหม่ของครูในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัลมีความสำคัญและมีคุณประโยชน์กับผู้เรียนมากกว่าการเป็นผู้บอกความรู้ ดังที่ Marc (2010,: 20-22) ได้นำเสนอบทบาทของครูใช้ดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนและผู้นำทาง (Teacher as Coach and Guide) ในการไปถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนต้องการการชี้แนะแนวทาง การช่วยเหลือหรือการสนับสนุน สำหรับการเป็นส่วนส่วนในการ

เรียนรู้ นั้นพบว่าเด็กแต่ละคนต้องการการชี้แนะแนวทางการช่วยเหลือที่แตกต่างกันออกไป โดยครูจะต้องกำกับ ติดตามการทำงาน และความก้าวหน้าในงานของผู้เรียน และคอยให้การช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนต้องการ ควรดึงผู้เรียนให้กลับมาอยู่ในแนวทางที่เหมาะสมด้วยวิธีการตั้งคำถามและให้ข้อเสนอแนะ

2. ผู้กำหนดเป้าหมายและนักตั้งคำถาม (Teacher as Goal Setter and Questioner) การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยวิธีการตั้งคำถามนำเพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นหาคำตอบบทบาทการตั้งคำถามจึงเป็นบทบาทที่สำคัญ และครูจะต้องฝึกการตั้งคำถามอย่างมีอาชีพ ไม่ใช่เฉพาะคำถามที่เป็น 4 ตัวเลือกอีกต่อไป ต้องพัฒนาศิลป์ในการตั้งคำถามที่ท้าทายให้ผู้เรียนอธิบาย และค้นหาคำตอบในลักษณะของการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) หรือการเรียนรู้แบบสืบสวน (Inquiry-Based Learning)

3. นักออกแบบการเรียนรู้ (Teacher as Learning Designer) สำหรับครูจะต้องเป็นนักสร้างสรรค์ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนไปในทางสร้างสรรค์ โดยเริ่มจากการทำความเข้าใจผู้เรียนก่อนแล้วออกแบบคำถามหรือปัญหา รวมทั้งแนะนำกิจกรรมที่จะนำไปสู่ความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้ ซึ่งการออกแบบการเรียนรู้นี้อาจจะมีความแตกต่างหลากหลายกันออกไปเป็นรายบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการและความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน

4. ผู้จัดสภาพแวดล้อม (Teacher as a Context Provider) การเรียนรู้ในแต่ละเนื้อหาวิชาจะมีสภาพแวดล้อมหรือบริบทที่แตกต่างกันออกไป ครูจะต้องเป็นผู้ที่สามารถจัดสภาพแวดล้อมหรือบริบทให้สอดคล้อง กับสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหานั้นๆ ได้อย่างแท้จริงและรวดเร็วขึ้น

5. ผู้กวดขันหรือผู้ประกันคุณภาพ (Teacher as Rigor Provider and Quality Assurer) อีกหนึ่งบทบาทที่สำคัญของครูในยุคดิจิทัลก็คือ การควบคุมคุณภาพอย่างพิถีพิถัน โดยการประเมินผลจะไม่เป็นเพียงการให้คะแนนชิ้นงานเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้เท่านั้น แต่จะต้องคอยกำกับควบคุมคุณภาพของชิ้นงานจนกว่าจะมีคุณภาพในระดับสูง

นอกจากนี้ วิจารณ์ พานิช (2557 : 51-53) ได้กล่าวถึงบทบาทใหม่ของครูกับครูที่ต้องเรียนรู้จากการปฏิบัติเหมือนกัน ครูทำหน้าที่เป็นครูผู้ช่วย (Facilitator) หรือ “คุณอำนวย” ของการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยที่ครูก็ต้องทำงานเป็นทีม การทำงานและการเรียนรู้กันเป็นทีมของครู เรียกว่า Professional Learning Community (PLC) คือ หลักการสำคัญสำหรับชีวิตครูสมัยใหม่ต้องทำงานเป็นทีมและเรียนรู้เป็นทีม

ทักษะของครูในยุคดิจิทัล

ครูจำเป็นต้องมีทักษะสำคัญในการส่งผ่านความรู้หรือการเป็นผู้เรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน ดังที่ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2560) ได้กล่าวว่า ครูเป็นแกนหลักในการถ่ายทอดความรู้และทักษะต่างๆ ให้ผู้เรียน ครูควรฝึกทักษะในศตวรรษที่ 21 ประกอบไปด้วยทักษะ 7 ประการ คือ

1. สร้างและบูรณาการความรู้ได้ เพราะปัจจุบันความรู้เปลี่ยนแปลงเร็วมาก ครูต้องรู้จักหาความรู้ได้ด้วยตนเองและสามารถบูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษามานั้นเข้ากับผู้เรียนและกระบวนการเรียนการสอนได้

2. มีความคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ สังคมยุคใหม่มีสื่อที่หลากหลายรูปแบบ ครูต้องวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งใดเหมาะสมสิ่งใดไม่เหมาะสมแล้วถ่ายทอดไปสู่ผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ขณะเดียวกันต้องคิดค้นหานวัตกรรมใหม่มาใช้ประกอบการเรียนการสอน

3. มีวิสัยทัศน์และตลกลึกทางความคิด ครูต้องเข้าใจความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก มองการณ์ไกลให้เห็นแนวโน้มอนาคตและวิเคราะห์จนตลกลึกชัดเจนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียนได้

4. รู้และเข้าใจเทคโนโลยีใหม่ พร้อมทั้งชี้แนะข้อดี ข้อเสียของเทคโนโลยีให้กับผู้เรียนและสังคมได้เป็นอย่างดี

5. ทักษะการสอนเด็กให้เติบโตเต็มตามศักยภาพและสร้างผลงานใหม่ๆ ได้เพราะโลกอนาคตเป็นโลกของการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ จึงต้องพัฒนาเด็กให้รู้เท่าทันพร้อมที่จะสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ออกมาแข่งขันกับสังคมโลก

6. เข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรมและชักชวนให้คนอื่น ๆ ทำเพื่อสังคม เพราะการเสียสละเพื่อสังคมน้อยลงทุกทีในสังคมไทย ครูต้องเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม

7. มีบทบาทนำในด้านการสอนในวิชาชีพ ครูรุ่นใหม่ต้องเข้ามามีส่วนในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาในวิชาชีพพร้อมกับผู้บริหารมากขึ้นในยุคต่อไป

การบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล

การบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีและวิธีการที่ปรับตัวได้ตามความเปลี่ยนแปลงของการเรียนรู้และความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัลและการเรียนรู้ที่เร็วขึ้น การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสอนในระบบการศึกษาทุกระดับ โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือเพื่อให้ครูมีความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของนักเรียนอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างโอกาสให้ครูได้พัฒนาทักษะและความรู้เพื่อให้สามารถทำงานในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู ได้แก่

1. การพัฒนาทักษะและความรู้ ซึ่งการให้ครูมีโอกาสร่วมการอบรมและการพัฒนาทักษะเพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น เช่น การใช้เทคโนโลยีในการสอน การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เป็นต้น

2. การสนับสนุนและการให้ข้อมูล การให้คำแนะนำและการสนับสนุนจากผู้บริหารและเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม

3. การให้เครื่องมือการประเมินและการติดตามผล เครื่องมือและกระบวนการในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเป็นระบบ เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถปรับปรุงการสอนและการวางแผนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนการทดลองและการเรียนรู้เป็นศูนย์กลาง โดยให้ความสำคัญกับการใช้วิธีการสอนที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมของนักเรียน

5. การสร้างพื้นที่สนับสนุนและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสร้างชุมชนที่เชื่อมโยงกับครูที่สนใจในการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ โดยให้พื้นที่สำหรับการแบ่งปันประสบการณ์และการแลกเปลี่ยนไอเดีย และการปฏิสัมพันธ์กับครูท่านอื่น

การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและให้ความสำคัญกับการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ดังนั้นการสนับสนุนและการพัฒนาครูในด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีความเหมาะสมกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานในอนาคต

องค์ความรู้จากการศึกษา

การบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัลเป็นสิ่งท้าทาย ข้าพเจ้าจึงขอเสนอรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัล ในรูปแบบ UL BEST Model ดังนี้

1. ความเข้าใจ (Understanding) การส่งเสริมความเข้าใจของนักเรียนต่อเนื้อหาการเรียนรู้ โดยการให้ข้อมูลและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันได้

2. การเรียนรู้ (Learning) การสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบและมีทิศทาง โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะ

3. พฤติกรรม (Behavior) การส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและการพัฒนาทักษะทางสังคมที่สามารถใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

4. สภาพแวดล้อม (Environment) การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะทาง

4. วิทยาศาสตร์, เทคโนโลยี, วิศวกรรม, และคณิตศาสตร์ (STEM) และการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้

5. การสนับสนุน (Support) การให้การสนับสนุนที่ตรงเวลาและเหมาะสมสำหรับนักเรียนทั้งในด้าน การเรียนรู้และทักษะชีวิต

6. การทำงานเป็นทีมร่วมกัน (Teamwork & Together) การส่งเสริมการทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ร่วมกันภายในสถานศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจในหลักสูตรการเรียนรู้และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการการเรียนรู้ และการสร้างพื้นที่สำหรับการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักเรียนและบุคลากร

การบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้มักจะเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นและสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกๆ ด้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะและความรู้ที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตในสังคมและการทำงานในอนาคต การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสสำรวจและศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนมีสิ่งที่ต้องการในการเรียนรู้และสร้างศิลปะหรือโครงการที่สนใจขึ้นมา การบริหารสถานศึกษาที่เน้นการจัดการเรียนรู้มักให้ความสำคัญกับการสนับสนุนและกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการเรียนรู้ เช่น การให้โอกาสในการเรียนรู้ตามความสนใจของนักเรียน การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนและการสนับสนุนกิจกรรมที่สร้างสรรค์และสร้างสรรค์ การบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้มักสร้างความร่วมมือและความเข้าใจระหว่างผู้บริหาร ครูและนักเรียน เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการวางแผนในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่แข็งแกร่งและเชิดชูความแตกต่างของทุกคน

บทสรุป

ในฐานะผู้บริหารในองค์กร ผู้บริหารหรือผู้นาองค์กรต้องบริหารสถานศึกษาที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูยุคดิจิทัลเพื่อสนองนโยบายและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งปรับตัวองค์กรให้เข้ากับยุคสมัยไปพร้อมกับความไม่แน่นอน การมีนวัตกรรมและคิดสร้างสรรค์ เป็นตัวแบบทันสมัยสร้าง

วัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน การสร้างและบริหารความไม่แน่นอน จึงควรเกิดขึ้นในรูปแบบของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ โดยเฉพาะครูและนักเรียนพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งประกอบด้วย 1. ความเข้าใจ Understanding 2. การเรียนรู้ (Learning) 3. พฤติกรรม (Behavior) 4. สภาพแวดล้อม (Environment) 5. การสนับสนุน (Support) 6. การทำงานเป็นทีม (Teamwork) & ทำงานร่วมกัน (Together) ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสนับสนุนให้ครูนำไปใช้พัฒนานักเรียนยุคดิจิทัลให้มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ซึ่งมีการใช้แนวคิดและกลยุทธ์หลากหลายเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ การสร้างนักเรียนที่มีทักษะและความพร้อมในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเป็นพื้นที่ที่สำคัญในการสร้างสังคมที่มีการเรียนรู้และพัฒนาที่ยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

เกียรติศักดิ์ ลำพองชาติ. (2563). *ทักษะการทำงานในโลกยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
จิตติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารจัดการศึกษายุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณการพิมพ์.

ไพฑูรย์ สีนารัตน์ และคณะ. (2560). *การศึกษา 4.0 เป็นยิ่งกว่าการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจารณ์ พานิช. (2557). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ตาต้าพบลีเคชั่น.

ศศิธรดา แสงไทย. (2559). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 6(1), 7-11.

สถาบันอุทยานการเรียนรู้. (2567). *10 เทรนด์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น*. Retrieved from:

<https://www.okmd.or.th/knowledgebox/163/1314/>

สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2560). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. พิษณุโลก: พิษณุโลกดอทคอม.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2567). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. Retrieved from:

<https://www.truelookpanya.com/education/content/52232>

Baglama, B., Evcimen, E., Altinay, F., Sharma, R. C., Tlili, A., Altinay, Z., & Celebi, M. (2022). Analysis of digital leadership in school management and accessibility of animation-designed game-based learning for sustainability of education for children with special needs. *Sustainability*, 14, 1-12.

Marc, P. (2010). *Educational Technology for School Leaders*. California: A SAGE.

Napate, S., Maity, P., & Baheti, P. (2020). Digital transformation of management education. *American International Journal of Business Management (AIJBM)*. 3 (9),19-23.

